



**Akademia
Muzyczna
w Poznaniu**

Aula Stuligrosza

Czwartki z muzyką dawną
koncert inauguracyjny VII Forum
Kameralnego Muzyki Dawnej

19 lutego 2026
godz. 18.00

Opieka merytoryczna
**Katedra Historycznych Praktyk
Wykonawczych**

PROGRAM

19 lutego 2026
godz. 18.00

Ludwig van Beethoven (1770-1827) – Trio B-dur na fortepian,
klarnet i wiolonczelę op. 11 *Gassenhauer Trio*
Allegro con brio – Adagio – Tema con variazioni

Ludwig van Beethoven (1770-1827) – 7 wariacji Es-dur
na temat arii z opery *Czarodziejski flet*
Bei Männern, welche Liebe fühlen na fortepian i wiolonczelę,
WoO 46

Anton Eberl (1765-1807) – Trio Es-dur na fortepian, klarnet
i wiolonczelę op. 36
*Andante maestoso. Allegro con spirito – Adagio non troppo
ma con espressione – Scherzo. Molto vivace – Allegretto*

Alvaro Iborra – klarnet

Florian Birsak – pianoforte

Jarosław Thiel – wiolonczela

Alvaro Iborra studiował w Saragossie w klasie klarnetu prof. Emilio Ferranda, którą ukończył z wyróżnieniem. Naukę kontynuował na Uniwersytecie Muzycznym w Karlsruhe u prof. Wolfganga Meyera, doskonaląc swoją wiedzę na temat klarnetu współczesnego i historycznego.

Zainteresowanie wykonawstwem historycznym rozwijał pod kierunkiem Lorenza Coppoli (Freiburg Baroque Orchestra) w Barcelonie.

W trakcie swojej edukacji akademickiej uczestniczył mistrzowskich kursach klarnetowych u profesorów: Joana Enrica Lluny, Wolfganga Meyera, Hermana Browne'a i Eduarda Brunnera. Oprócz tego uczestniczył w kursach mistrzowskich związanych z muzyką dawną u profesorów Donny Agrell (Schola Cantorum Basiliensis) i Andrew Ackermana (Concentus Musicus Wien).

W trakcie studiów został wybrany do Młodej Orkiestry Hiszpanii (JONDE), Jeunesses Musicales (The World Orchestra) oraz Młodej Orkiestry Kraju Basków (EGO), gdzie miał okazję m.in. zagrać jako solista Koncert na klarnet i orkiestrę Aarona Coplanda. Wykonywał również Koncert klarnetowy Mozarta z Orkiestrą Uniwersytetu w Saragossie. Jest laureatem nagród na kilku konkursach muzyki kameralnej w Hiszpanii (I nagroda w Saragossie, I nagroda w Burgos) i we Włoszech (I nagroda w Weronie i II nagroda w Bari).

Występował (i wciąż aktywnie koncertuje) z wieloma znakomitymi orkiestrami grającymi na historycznych instrumentach: Wrocławską Orkiestrą Barokową, Concentus Musicus Wien, Orchestre des Champs-Élysées, Bachakademie Stuttgart, Europa Galante, Freiburg Baroque Orchestra, Insula Orchestra, OH, Les Passions de l'Ame Bern, Capella Cracoviensis, Collegium 1704, Das Neue Orchester

Köln, współpracując z takimi dyrygentami, jak: Nikolaus Harnoncourt, René Jacobs, Phillipe Herrewegue, Fabio Biondi, Václav Luks, Hans-Christoph Rademann, Christoph Spering, Jarosław Thiel, Ivor Bolton, Jeremie Roher, Paul McCreesh, Jan Tomasz Adamus, Laurence Equilbey. Obecnie łączy działalność koncertową z pracą pedagogiczną, ucząc w Akademii Muzycznej w Pampelunie i Szkole Muzycznej w Valle de Egüés (Nawarra).

Florian Birsak urodził się w Salzburgu, gdzie również rozpoczął swoją karierę jako solista grający na klawesynie, fortepianie i klawikordzie. Kształcił się w swoim rodzinnym mieście oraz w Monachium. Ważnymi postaciami w jego rozwoju artystycznym byli Lars Ulrik Mortensen, Kenneth Gilbert i Nikolaus Harnoncourt. Jest laureatem nagród m.in. Międzynarodowego Konkursu Mozartowskiego w Salzburgu oraz Konkursu Musica Antiqua w ramach Festiwalu van Vlaanderen w Brugii. W 2003 roku wraz z wiolonczelistką Isolde Hayer wygrał Konkurs Muzyczny im. Augusta Everdinga organizowany przez Monachijskie Towarzystwo Muzyczne.

Istotnym elementem zainteresowań muzycznych i akademickich Floriana Birsaka jest adekwatne wykonywanie basso continuo we wszystkich jego aspektach stylistycznych. Występował zarówno jako solista, jak i realizując partie continuo z takimi zespołami, jak: Camerata Salzburg, Hofkapelle München, Chamber Orchestra of Europe, Mahler Chamber Orchestra, L'Orfeo Barockorchester, Zefiro, Armonico Tributo, Oman Consort, Balthasar Neumann Ensemble, Monachijska Orkiestra Filharmoniczna, Orkiestra Symfoniczna Radia Bawarskiego,

Camerata Bern i Concentus Musicus Wien, współpracując m.in. z Nikolausem Harnoncourtem, Rogerem Norringtonem, Simonem Rattlem, Sigiswaldem Kuijkenem, Giovannim Antoninim, Christopherem Hogwoodem, Ivorem Boltonem i Thomasem Hengelbrockiem. Ostatnio coraz bardziej koncentruje się na własnych projektach solowych i kameralnych, eksplorujących wyszukany repertuar. W 2013 roku Florian Birsak został mianowany profesorem klawesynu na Uniwersytecie Mozarteum w Salzburgu. Był również inicjatorem i dyrektorem Innsbruck Baroque Academy, która w latach 2014-2019 oferowała kursy mistrzowskie i warsztaty z zakresu historycznej praktyki wykonawczej. Od 2021 roku jest członkiem programu barokowego Accademia Musicale Chigiana w Sienie.

Jarosław Thiel, wiolonczelista i coraz częściej dyrygent, w swojej działalności artystycznej skupia się przede wszystkim na problematyce historycznych praktyk wykonawczych. Współpracował z najważniejszymi polskimi zespołami wykonującymi muzykę barokową oraz z wieloma zespołami niemieckimi: Dresdner Barockorchester, FestspielOrchester Göttingen, Cantus Cölln, Akademie für Alte Musik Berlin czy Gaechinger Cantoray. Od 2006 roku jest dyrektorem artystycznym Wrocławskiej Orkiestry Barokowej – zespołu wchodzącego w skład Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu. Jego dyskografia jako wiolonczelisty obejmuje szereg nagrań muzyki kameralnej, jako dyrygent prowadził Wrocławską Orkiestrę Barokową w projektach zrealizowanych dla wytwórni CD Accord, Aparte, Accent i Erato – Warner Classics. Artysta jest profesorem klasy wiolonczeli

historycznej w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Prowadzi także kursy mistrzowskie, koncerty edukacyjne i wykłady poświęcone historycznemu wykonawstwu muzyki dawnej.

www.amuz.edu.pl